

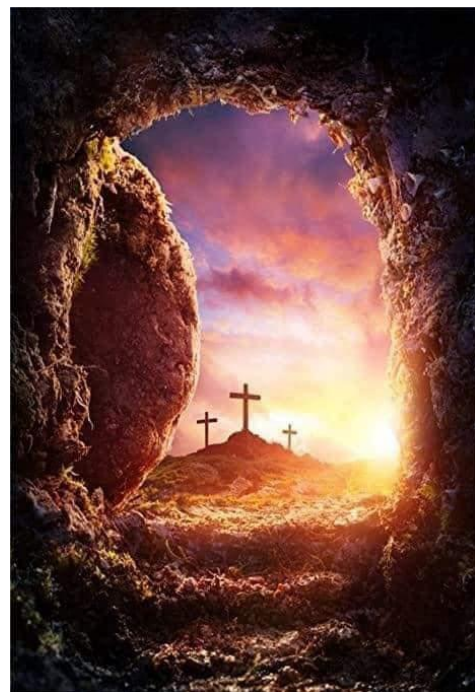
TOLLE, LEGE!

(VEDD ÉS OLVASD! – Szent Ágoston)

*B év – Húsvétvasárnap***Gondolatok vasárnapra****HÚSVÉT ÜNNEPE**

Krisztus feltámadása egyúttal győzelme is. Ezért biztos, hogy egyházának és követőinek sorsa sem más, mint az övé. Ez az, ami megerősít bennünket hitünkben.

ApCsel 10,34a. 37-43: A keresztség által mi is ahhoz a világhoz tartozunk, amelyet Urunk Jézus feltámadásával teremtett. Ezért nem élhetünk már a mulandó dolgoknak, hanem természetfeletti vágyakkal és törekvésekkel kell magunkat gazdagítanunk. Örök értékekért kell küzdenünk, hogy Krisztus belső világát megszerezzük. Ezzel nemcsak éljük Krisztus feltámadását, hanem tanúskodunk is mellette.

Ko13,1-4: Húsvét örömmel tölti el a szívünket. Örülünk Krisztus feltámadásának és megdicsőülésének, örülünk megváltásunknak és kegyelmi életünknek, örülünk sorsunknak, amelyet Urunk feltámadásában megismerünk. Örömmünk azonban csak akkor lesz igazán húsvéti, ha hitünket és reményünket Jézus feltámadására építjük.

Jn 20,1-9: Jézus halálával elnémul Isten szava, amely az Ország örömhírét kiáltotta bele a világba. Mária — és vele az egyház — némán virraszt a sírnál a fájdalomtól halálosan kimerülten. Az Istenbe kapaszkodó bizalom, a makacsul kitartó remény sehonnan sem kap semmilyen segítséget. A sötétség mintha tényleg és végleg elnyomta volna a világosságot. A nagypéntek fájdalmának végig kell szántania egész valónkon, Jézusnak belé kell temetnie a föld mélyébe, hogy nyilvánvaló legyen: nem emberi erő adja a folytatást, hanem az Atyának felülről induló isteni tette támasztja fel őt és benne a világot.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 20,1-9)

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Odaérve látta, hogy a követ elmozdították a sírtól. Erre elfutott Simon Péterhez és a másik

tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és hírül adta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, és nem tudom, hova tették?”

Péter és a másik tanítvány elindult, és a sírhoz sietett. Futottak mind a ketten, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, és látta az otthagyt gyolcsleplet, de nem ment be. Közben odaért Simon Péter is. Ő is látta az otthagyt lepleket és a kendőt, amely Jézus fejét takarta. Ez nem volt együtt a leplekkel, hanem külön feküdt összehajtván egy helyen. Akkor bement a másik tanítvány is, aki először ért a sírhoz. Látta mindezt és hitt. Addig ugyanis még nem értették meg, hogy Jézusnak fel kellett támadnia a halálból. *Ezek az evangélium igéi.*

FELTÁMAD, KÖZTÜNK VAN – Lukács László

A szeretet számára már az is elég, ha tudja: biztonságban van, jól van az, akit szeret. De öröme sokszorosára fokozódik akkor, ha találkozhat is szeretettjével. „Menjenek Galileába, ott viszontlátanak engem.” Jézus nemcsak azért jelenik meg tanítványainak, hogy bizonyítsa: valóban él, az Atya valóban feltámasztotta a halálból; hanem azért is, hogy a viszontlátással teljessé tegye tanítványainak örömét.

A jelenések újabb és újabb erővel és örömmel töltik el a tanítványokat, de ezt az örömet mindig beárnyékolja az újra elválásnak a ténye: tudják, hogy e találkozásoknak egyszer csak vége szakad.

Örömüket az teszi teljessé, hogy kiderül: a feltámadt Jézus - Lelke által - véglegesen együtt marad övéivel. Fel kellett ugyan adniuk a fizikai együttlét meghitt örömét, ehelyett azonban bőséges kárpótlásként a benső, személyes jelenlét ajándékában részesülnek. A feltámadt Jézus teljesíti, amit ígért: együtt marad övéivel a történelem végéig, mindaddig, amíg e jelenlét teljessé nem válik az ember végső feltámadásában. Akik Krisztussal meghaltunk, vele feltámadtunk: ő, Krisztus lett véglegesen a világ élete és a miénk.

FELTÁMADOTT - ÉL MA IS! – Gyökössy Endre

Valaki közülünk a közösségből megkapta ezt a különös békességet az egyik evangelizáció alatt. (Nem a nyugalmat, mert az nincs, és amíg élünk, ne is várjuk, hanem a békességet, nyugtalan élete ellenére). Azután különös dolog történt vele. A munkahelyén, a szobában, ahol öten-hatan dolgoztak együtt, másnap hatalmas veszekedés kerekedett valami apróság felett.

- A többiek mind kiabáltak, csapkodták az asztalt, tiszta bolondokháza lett ott percek alatt - mesélte nekem az illető. - És ami igazán különös, Bandi bácsi: én végig meg tudtam őrizni a nyugalmam, illetve a belső békességem őrzött meg engem. Nem szóltam egy szót sem, de aztán az egyik kollégám éppen ezen dühödött fel még jobban, hogy én csendesen ülök és mosolygok. Rám nézett, és szinte sikítva azt kérdezte: „Hogy tudsz te ilyen nyugodt lenni most?” Nem tehetek róla, akaratlanul fölfelé néztem, mire ő végképp indulatba jött, úgy kiabálta: „Csak azt ne mondd, hogy felülről kaptad!...” Csöndesen így válaszoltam: „Miért mondjam, ha úgyis tudod?” Erre egy másik kolléga is lecsendesedett: „Tulajdonképpen nem ártana többet fölfelé néznünk, mert akkor biztos nem kapnánk hajba minden kis semmiségen.” A következő percben már mindenki lehiggadt. Ott volt Jézus közepén. Valami nagyon kedves, mély békesség támadt közöttünk.

Így történt, nem is történhetett másképp, mert Jézus ma is ugyanazt a békességet adja.

A SZERETETET NEM LEHET MEGÖLNI – Csaba testvér

Jézus virágvasárnap szeretne bevonulni az te életedbe, a te csaláodba is. Nem tudom, hogy előtted is le kell-e borulnia az Úrnak, hogy sírva azt mondja neked: „*Hányszor próbáltalak téged, gyermekem, magamhoz ölelni, mint kotlós a csibéit?...*” (Mt 23,37) - Lehet, hogy neked nem kell mondania, mert te engedted magad szeretni általa - de lehet, hogy kell mondania. Gondolkozz ezen el!

Jézus Krisztus emberré lett, és meghalt értünk a kereszten. A Szentírásban egyetlen olyan mondat sincs, ahol számon kérne, ítélkezne vagy elmarasztalna.

Isten meghalt ezért a világért, a mi népünkért, nemzetünkért. Életednek óriási ára volt. Isten jobban akarja azt, hogy mi külön és együtt is fejlődjünk, szépek, nagyszerűek legyünk, mint amennyire mi bármikor is akarhatnánk. Isten számára mi fontosabbak vagyunk.

Könnyű kimondani, hogy nagycsütörtök és nagypéntek. Azt gondolom, minden embernek valamilyen módon keresztül kell mennie ezen. És nincs kiskapu, hogy valahogy elslisszoljunk mellette! Előbb-utóbb a fizikai halál nagypéntekén is keresztül kell mennünk mindannyiunknak. Vagy talán szeretett családtagjaink szenvedését, sorvadását kell hosszan végignéznünk - ez része az életünknek.

Miért engedi meg ezt vagy azt a jó Isten? Erre nagyon nehéz válaszolni. Talán nincs is válasz.

IMÁDKOZZUNK – Gyökössy Endre

Uram, Jézusom, Te egyszer megmostál engem egészen, de én nagyon

bepiszkolódtam. Látod, itt meg itt én még nagyon mocskos vagyok. Uram, szolgálj nekem, aki nem azért jöttél, hogy én szolgáljak neked, Te anélkül megvagy, de én nem vagyok meg anélkül, hogy Te szolgálj nekem. Te moss meg engem Lényeddel, Lelkeddel, szereteteddel. „Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkemtől tisztíts meg engem!” Ámen.

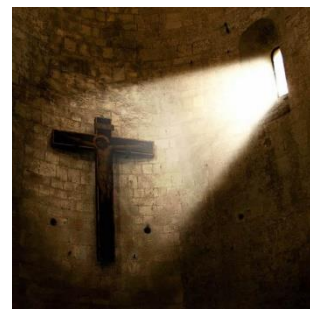
HÚSVÉT 2021

2009 nagypéntekén Rómától alig száz kilométerre több mint kétszáz koporsó sora volt látható, benne a földrengés áldozatai várták eltemetésüket. Nagyhétfőn abban a közép-itáliai városban házak, iskolák, templomok omlottak össze. Háromszázan meghaltak, ezrek sebesültek meg, tízezrek maradtak hajlék, otthon nélkül.

Együttérzünk a gyászolókkal és a bajbajutottakkal. De sokakban ott bujkál a káini gondolat: „Mi közünk hozzá? Nem a mi véreink, nem közülünk valók!”

A hírközlő eszközök naponta ontják az ilyen és hasonló híreket a pandémiával kapcsolatban is. „Mi közünk hozzá?” Én erős vagyok... Én nem betegedek meg... Nincs is vírus... A mostani képek csak manipulációk... Nem hagyom magam félrevezetni... A munkám fontosabb... Nem vagyok oltáspárti...

A sátán azt gondolja, hogy letérdeltette a világot, de nem tudja, hogy az egész világ térdelve imádkozik Istenhez...

IMÁDKOZZUNK!

Imádkozzunk minden emberért, akiket a koronavírus járvány érint!

Azokért, akiket a vírus megfertőzött, azokért, akik attól félnek, hogy elkapják a fertőzést, a mozgásképtelenekért, az idősekért és a szociális otthonok lakóiért, az orvosokért és a betegápolókért, akik gondoskodnak a betegekről, a hatóságokért, járványügyi szakemberekért és mentősökért, a kutatókért, akik a megelőzés és a gyógyítás útjait keresik.

Imádkozzunk, hogy az Úr óvó jobbát a krízis idején is fölöttünk tartsa!

Mindenható Istenünk, te vagy menedékünk és erősségünk. Nemzedékek tapasztalták segítő hatalmadat minden bajukban. Állj most minden ember mellett, akit érint ez a baj! Erősítsd bennünk a hitet, hogy mindannyiunknak továbbra is gondját viseled! Erre kérünk Krisztus a mi Urunk által. Ámen.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkápolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!

COVID MISE és SZENTSÉGIMÁDÁS.

A Kórházkápolnában minden csütörtökön 15 órakor.